

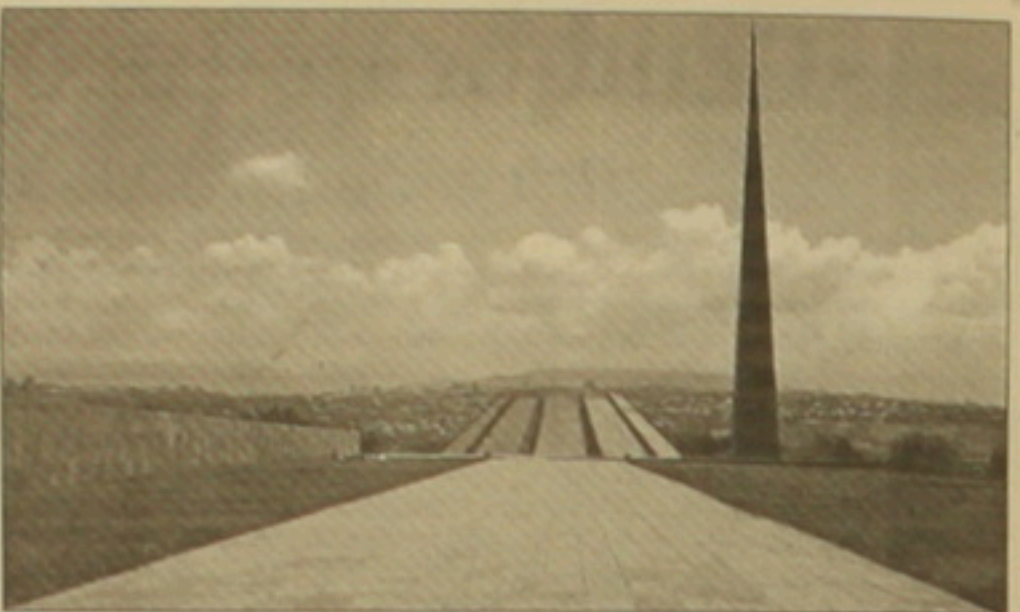
40 ՏԱՐԻ ԿԱՌԱՉ

այ ժողովրդի մեծ ողբերգության՝ Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակն է հավերժացնում Երեւանի հյուսիս-արեւմտյան մասում՝ Ծիծեռնակաբերդ անունը կրող բարձունքում վեր խոյացող հուշահամալիրը, որը կառուցվել է 1965-1967թթ.։ Ծիծեռնակաբերդի հուշահամալիրը նվիրված է 1,5 միլիոն հայերի հիշատակին, ովքեր զոհ գնացին թուրքական կառավարության իրազորման 20-րդ դարի առաջին ցեղասպանությանը։

1960-ական թվականները հայ ժողովրդի դաժանության մեջ ամառվեցին որոշ գաղթողի, համախմբման, անցյալը վերաբերելու ժամանակաշրջան։ Խորհրդային իշխանության օրով, երբ բացարձակապես մեծված ու անընդունելի էր որեւէ ազգային գաղափարախոսություն, դարձրանք լուրջաբան ինչ մասնավոր նաեւ Հայոց ցեղասպանության հիշատակումն ու զոհերի հիշատակի ոգեկոչումը։ Ի սարքերում դա, սփյուռում յուրաքանչյուր տարի ամիսի 24-ը նվիրվում էր որոշուց Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր։ Հայկական գրեթե բոլոր գաղթածներում կազմակերպվում էին բազմաթիվ միջոցառումներ, տարբերակի նուրբ հուշահամալիրները։

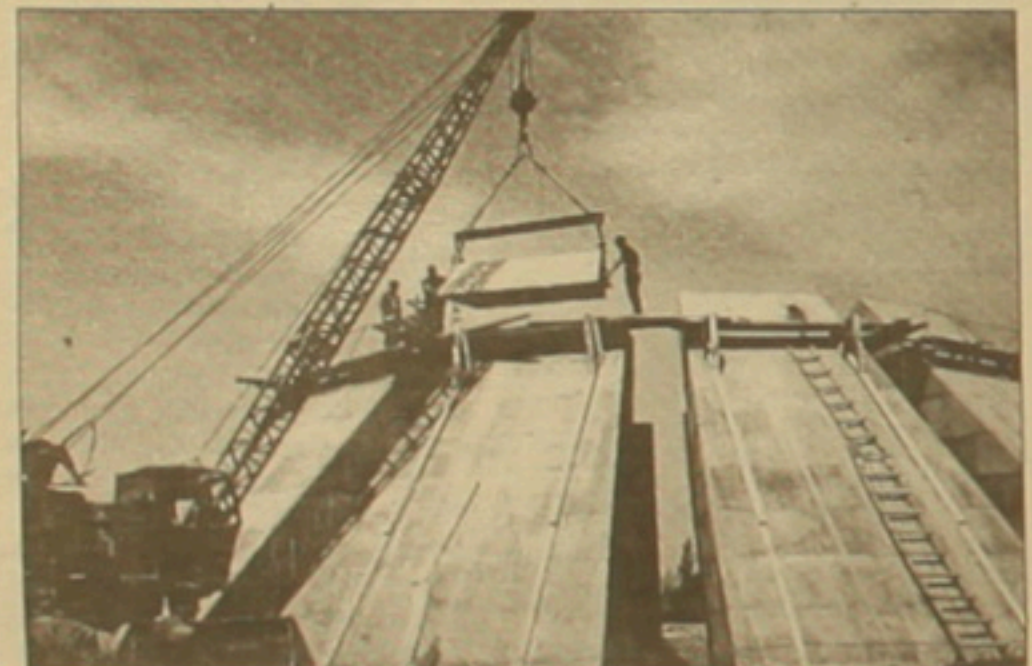
մանը, այդ թվում՝ նվիրված Մեծ եղեռնի 50-ամյակին։ Հարթահարելով սիրող գաղափարախոսության դժվարությունները՝ 1964-ի հուլիսի 16-ին մարտիզմ-լեւինիզմի ինստիտուտի հայկական մասնաճյուղի սեփական Օասոս Աղայանը, Գիտությունների ակադեմիայի արեւելագիտության սեկտորի վարիչ Գուրգեն Բոնիկյանը, 744 կենսկոմի գաղափարախոսության բաժնի վարիչի տեղակալ Ջոն Կիրակոսյանը նամակով դիմեցին 744 կենսկոմին. նամակում, մասնավորապես խոսվում էր հայ ժողովրդի զոհերի հիշատակը հավերժացնող հուշահամալիր կառուցման անհրաժեշտության մասին։ Սրան հաջորդեց արդեն 1964-ի դեկտեմբերի 13-ի՝ 744 կենսկոմի առաջին ֆուրտուրա 3ա. Չարությանի նամակը ԽՍՀՄ կենտկոմին, որտեղ ներկայացված էր Հայոց ցեղասպանության 50-ամյակի միջոցառումների կոմիտեի ծրագիր. հասկապես կարելու-

69 նախագծեր՝ «ժայռ», «Փյունիկ», «Մուս», «Ղոզանջ», «Կուս», «Կարմիր ծաղիկ» եւ այլ ծածկանուններով։ Զվեարկությանը ընթացք «ՀՍՄՌ Դրուակ» ծածկանունով նախագիծը, որի հեղինակներն էին ճարտարապետներ Արթուր Թադևոսյանը եւ Սաւուր Զալալյանը։ Կառուցվելու վայրն ընտրվեցին հեղինակները։ Ծիծեռնակաբերդի անմիջական ղեկավարը ժամանակավորապես Օրդուխանյանն էր, կառուցում էր «Երիմիճեցիները»։ Հուշահամալիրի կառուցման հիմնական աշխատանքները տեղի ունեցան 1967-ին։ Մինչեւ 1975-ը բարելավվեց հուշահամալիրի ողջ տարածքը, դարձրանք մեծ կառուցվեցին զոհերի հիշատակներից յուրաքանչյուրը դարձրանք 100-ական ռուբլիով։ Ծիծեռնակաբերդի ֆինանսավորումը կազմեց 400 հազար ռուբլի։

Նրանց թվում են Արմին Կեզնեյը, Հեղվիզ Բյուլը, Հենրի Մորգենթաուն, Ֆրանց Կերֆելը, Յոհաննես Լեփսիուսը, Ջեյմս Բրայսը, Ամասոլ Ֆրանսը, Ջակոմո Գորինին, Բենեդիկտոս XV-ը, Ֆիլիպ Լանսմեյերը, թյան կազմակերպած ջարդերին զոհ գնացած հայերի։

Ծիծեռնակաբերդի Մեծ եղեռնի զոհերի հուշահամալիրը 40 տարեկան է

«Հավերժության սաճար» կառուցման ընթացքում

ձաններ էին վեր խոյանում՝ հավերժացնելու Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակը։ Պատմական իրականության վերականգնման անհրաժեշտությունը 1960-ականներին խորհրդային Հայաստանում եւ հանգեցրեց համա-ժողովրդական ոլորտին։ Տարիների լուրջագրում հեռու հայ ժողովուրդն իր բողոքի ձայնը բարձրացրեց ի լուր աշխարհի, բողոք, որը վերաճեց բազմազանազան ցույցերի եւ եղեռնի զոհերի հիշատակի համազգային ոգեկոչման։ 1965-ի ամիսի 24-ին բազմազանազան ցույցեր կազմակերպվեցին Երեւանում, ինչպես նաեւ հանրապետության մյուս ֆուրտուրաների կենտրոնական հրատարակներում։ Եղեռնի 50-ամյակը նվիրվեց նաեւ աշխարհի շուրջ 20 երկրներում (Լիբանան, Սիրիա, ԱՄՆ, Ֆրանսիա, Ուրուգվայ, Արգենտինա եւ այլուր)։ Այս տարիներին առավել կարեւորվեց Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակը հավերժացնող հուշահամալիր, կոթողի կառուցման անհրաժեշտությունը։

վում էր «առաջին համաշխարհային դաժանագործություն զոհված հայ նահատակներին նվիրված կոթողի» կառուցման անհրաժեշտությունը։ Խորհրդային իրականության տայաններում կուսակցական բարձր դասերի համար սա աննախադեռ համարձակ ֆայլ էր։

1965-ի մարտի 16-ին ՀԽՍՀ Լախարների խորհուրդն ի վերջո որոշում կայացրեց ցեղասպանության զոհերի հիշատակը հավերժացնող կոթողի կառուցման վերաբերյալ։ Որոշումն մեջ մասնավորապես ասված էր. «Սուպանական Թուրքիայի կառավարողների կազմակերպած հայկական կոտորածների հիսնամյակի կարգապահությանը, ընդառաջելով հանրապետության աշխատավորների ու հասարակական կազմակերպությունների ցանկություններին, Երեւան ֆուրտուրան կանգնեցնել կոթող՝ ի հավերժացնում 1915 թ. եղեռնի զոհերի հիշատակի»։

1965-ի ամիսի 24-ին հայտարարվեց համաժողովրդական մրցույթ կոթողի լավագույն նախագծի համար, որին կարող էին մասնակցել նաեւ սփյուռֆախայ ճարտարապետներ։ Հայաստանում մեջ ասվում էր. «Կոթողը լինի մասնավորի ստեղծագործ հայ ժողովրդի մարտունակ լի կյանքը, վերադարձը, առաջադիմելու նրա անդամ կենսունակությունը, նրա ներկան ու տայան ապագան՝ ի հավերժացնում իրենց կյանքը նվիրաբերած 1915-ի. Մեծ եղեռնի միլիոնավոր նահատակների անմար հիշատակի»։ Մրցույթին կարող էին մասնակցել ինչպես առանձին նախագծողներ, այնպես էլ նախագծող կոլեկտիվներ։ Նախագծի հանձնման ժամկետը սահմանվում էր 1965-ի ամիսի 20-ը՝ ժամը 22-ը. հանձնման վայրը՝ ճարտարապետների օճարը։ Մրցույթին ներկայացվեցին ինչպես տեղացի, այնպես էլ սփյուռֆախայ ճարտարապետների հեղինակած

իրային Հայաստանի 47-րդ տարեդարձի օրը, վերաճեց ֆաղափական, մեակութային խոսքեր իրադարձություն։ Հազարավոր մարդկանց թվում Ծիծեռնակաբերդ՝ Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակը հարգելու էին եկել խորհրդային Հայաստանի կառավարության ղեկավարները՝ Ա. Զոհիբյանը, Ն. Հարությունյանը, Գ. Տեր-Ղազարյանը, Ռ. Խաչատրյանը, Լ. Ղազարյանը, Ն. Կարամյանը, Լ. Ղազարյանը, Ն. Կարամյանը, Գ. Տեր-Ղազարյանը, Ռ. Խաչատրյանը, Լ. Ղազարյանը, Ն. Կարամյանը։ Իր բացման խոսքում Զոհիբյանը կարեւորեց կոթողի գոյությունը՝ «որոշուց բողոք ընդդեմ ցեղասպանության որեւէ դրսեւորման»։ Ազդեցը հուշահամալիր ցարունակվեց մինչեւ ու զիցեր։

1988-ի նոյեմբերի 22-ին ՀԽՍՀ Գերագույն խորհուրդը ընդունեց օրենք՝ «Օսմանյան Թուրքիայում հայերի 1915 թ. ցեղասպանության դասադարձման մասին», եւ ամիսի 24-ը հայտարարեց «Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակի օր»։ Հուշահամալիրը զբաղեցնում է 4500 մ² տարածք եւ բաղկացած է երեւի հիմնական կառույցներից՝ «Հավերժության սաճար», հուշատուն, հուշատախտակ։

Մինչ համալիրի հիմնական մաս հասնելը այցելուներն անցնում են 100 մետր երկարությամբ ձգվող բա-

ճայեզ էլ Ղոտեյնը, Կարեն Եփեմյան։

Հուշահամալիրի կարեւոր բաղկացուցիչներից է «Վերածնվող Հայաստան» հուշատունը՝ սլաֆաճեւ, 40 մետր բարձրությամբ դեղին երկինք խոյացող մի կոթող, որը կառուցված է ընդարձակ, բազալտով սալարկված ուղղանկյուն հարթակի վրա։ Կոթողը երեսուցամյակ է գրանիտ ուղղակ սալերով։ Այն խոր ակոսով բաժանված է երկու մասերի՝ մեծ եւ փոքր ընդունելի՝ արտադրություն կյանքի ցարունակելիությունն ու ազգի վերածնունդը։

Հուշահամալիրի կենտրոնում՝ հարթակի ընդհանուր մակարդակից մեկուկես մետր ներքեւ, երեսուն մետր տարածքի ունեցող քաղաքաճեւ տարածքի վրա կառուցվել է «Հավերժության սաճար»՝ դեղին կենտրոն խոնարհված 12 բազալտե հսկա մույթերով (յուրաքանչյուրի բարձրությունը՝ 5 մետր)։ Դեղին սաճարի տախտիկ եւ հավերժական ջահն են սանում հարթակից իջնող անսովոր բարձր ասիմետրիկ, որոնք կարեն այցելուին ստիպում են խոնարհվել զոհերի հիշատակի առջեւ։ Հուշահամալիրի խորհրդից հնչում են Կոմիտասի, Եկմայանի սգո մեղեդիները, որոնց հեծ միախաղվում է հավերժական

1967 նոյեմբերի 29, Կենտրոնի առաջին ֆուրտուրան Աճոն Զոհիբյանը վառում է հավերժական կրակը

զայեծ սրբաճե ֆարեից ցարված հուշատախտակ կողով, որի վրա փորագրված են Օսմանյան կայսրության հայաբնակ մի ցար խոսքը բնակավայրերի անուններ, որոնց հայ բնակչությունը տեղահանվել է, կոտորվել 1915-1922-ին։ 1996-ից հուշատախտակի կողովում անփոփոխվում են օտարազգի այն հասարակական, ֆաղափական գործիչների, մասնավորապես գերեզմանների վերցված հողով ի սափորները, ովքեր իրենց բողոքի ձայնը բարձրացրեցին ընդդեմ թուրքերի իրազորման հայերի ցեղասպանության։

կուրը։

Հուշահամալիրը, սակայն, նախագծի իր ամբողջական տեսիլ մեջ չէ. «Վերածնվող Հայաստան» հուշատան ճեղգում չեն կախվել տարբեր չափերի զանգեր (դեղին է ձուլվել Լեւինիզմը), որոնց դուրանը կհավերժացնեն զոհերի հիշատակը։

1988-1990-ին Հայոց մեծ եղեռնի հուշահամալիրի հարեւանությամբ տեղադրվեցին խաչաքար՝ ի հիշատակ Արքեպիսկոպոս Մանգլիսի, Կիրակոսյան (Գամալակ), Բաբու ֆաղափանում արքեպիսկոպոսական կառավարու-

ղասպանության թանգարան-ինստիտուտ (ճարտարապետներ՝ Ս. Զալալյան, Լ. Մկրտչյան, Ա. Թադևոսյան, ֆանդակազոր՝ Ֆ. Առաքելյան)։ Այսօր Հայոց ցեղասպանության թանգարան-ինստիտուտը գործում է որոշուց զիտաճեւազոսական կենտրոն ՀՀ Գիտությունների ազգային ակադեմիայի համակարգում։ 1995-2006-ին Հայոց ցեղասպանության թանգարան-ինստիտուտի սեփական էր Լավրենտի Բարսեղյանը, 2006-ին Հայոց ցեղասպանության թանգարան-ինստիտուտը ստանձնել է Հայկ Դեմոյանը։

Հուշահամալիրն ընդգրկված է նաեւ դեղին արտոդակարգային այցելությունների ցանկում։ Հուշահամալիրի տարածքը ներառում է նաեւ Հիւրոգոյան դուրանը, որտեղ աշխարհի տարբեր երկրներից ժամանած բարձրաստիճան դասերայաներ ու հյուրեր արեւաթափայլ եղեռնի են ճնկում ի հիշատակ 1915 թ. Հայոց ցեղասպանության զոհերի։

1967-ից ի վեր, հուշահամալիրը դարձավ մայրաքաղաք Երեւանի ճարտարապետության անբաժան մասը՝ վերածնվելով ուխտատեղի։ Գտնվելով բարձունքի վրա եւ առանձնանակ ընդհանուր բնադասակերպից՝ հուշահամալիրը հիմնալի ներդասակութային մեջ է քաղաքային հեծ, իսկ կառույցի դարձ ուղեգրները փոխանցում են բնազնույնից վերադարձ ազգի անկոտուն ոգին։

Արդեն 40 տարի ամիսի 24-ին, հարյուր հազարավոր մարդկանց սգո երթը լուր ցարվում է դեղին Ծիծեռնակաբերդի հուշահամալիր։ Աճոն տարի հուշահամալիր են այցելում նաեւ հազարավոր օտարերկրյա գրասարգիներ աշխարհի գրեթե բոլոր երկրներից՝ ծանոթանալու հայ ժողովրդի մեծագույն ողբերգությանը։ Այսօր Մեծ եղեռնի հուշահամալիրը համայն հայության զիտակութային մեջ ընկալվում է որոշուց համազգային սրբավայր, ուր չի դադարում այցելուների հոսքը տարիներ շարունակ։

Հայոց ցեղասպանության թանգարան-ինստիտուտը ՀՀ կառավարության աջակցությամբ 2007-ի նոյեմբերի 27-28-ին կազմակերպում է միջազգային զիտաճողով՝ նվիրված Հայոց ցեղասպանության զոհերի հիշատակը հավերժացնող հուշահամալիրի 40-ամյակին։ «Հիւրոգոյանից հիշատակում» խորհրդից կող զիտաճողովը նվիրված է դասական հիւրոգոյանը, հիւրոգոյան վայրերին, դասական հուշահամալիրի ոչնչացմանը եւ այլ հիմնալիներին։

Գիտաճողովում զեկույցներով հանդես կգան հայ եւ օտարազգի զիտակներ։

Ս. ՕՍԿԱՆՅԱՆ, Ս. ՊԱՐՄԵՆՅԱՆ, Հայոց ցեղասպանության թանգարան-ինստիտուտ

Նախընտրական ժամանակում Սաակապիլուն՝ եթե, ընդդիմադիրներին՝ Ռուսավելու լողոտան

Լրասվամիջոցների ազատ աշխատանքի ապահովումը դարձել է վրաց ընդդիմության հիմնական պահանջը

Վրաստանի նախագահ Միխեիլ Սաակապիլուն նոյեմբերի 24-ին կառավարության միջոցով հայտարարեց, իսկ նոյեմբերի 25-ին ներկայացրեց իր հրաժարականը՝ հունվարի 5-ին արդեն խորհրդարանի հաստատմամբ անցկացվելիք արտահերթ նախագահական ընտրություններում թեկնածություն առաջադրելու նպատակով: Նոյեմբերի 25-ին իր ծրագիրն իրականացրեց նաև վրաց ընդդիմությունը՝ երկրում արտակարգ դրությունը հանելուց հետո հավաքվելով հանրահավաքի:

Թբիլիսիի կենտրոնում կիրակի օրը հավաքված ընդդիմադիրները երկրի իշխանություններին 4 պահանջ ներկայացրին՝ չիրականացված դեմոկրատիան հանրապետության շրջանում իրականացնելու համար: Պահանջների շարքում ամենից առաջ հնչեց նախագահական արտահերթ ընտրություններում սեփական թեկնածությունն առաջադրած օլիգարխ Բադրի Պասարկացիի կողմից ղեկավարվող (ներկայումս միայն կառավարման կրկնված ամերիկյան «News corporation» ընկերությանը հանձնված), ընդդիմության համար գրեթե միակ եթեր առաջնորդված «Իմեդի» հեռուստաընկերության հեռարձակման վերականգնումը:

Ընդդիմությունը լողոտանք է ցուցաբերում լրատվամիջոցների վրա ճնշումների վերացում ու լրագրողների նորմալ աշխատանքային ժամանակների ապահովում: Բացի այդ, ընդդիմադիր գործիչների կիրակնօրյա հավաքում լողոտանք է ցուցաբերում արձակուրդի 7-ի ցույցի ընթացքում ձերբակալված մասնակիցներին և դադարեցնել փողոցային հերթապահությունները:

Թբիլիսիի փողոցային շարժումը ժամանակահատվածում՝ ժամը 14-18-ը ցուցարարները հասել են մինչև խորհրդարանի շենք, աղա ցրվել: Օրինակելիության իրենց բաժինն են ցուցաբերել նաև վրաց ոստիկանները՝ այս անգամ միայն դիտորդի դերով բավարարվելով: Թերեա միայն վրացիներին հասնուկ ավարտ է ունեցել հանրահավաքը՝ եկեղեցում մոմավառությամբ և աղոթով: Ու չնայած վրաց ընդդիմությունն այնքան էլ միասնական չզգնվեց մեկ թեկնածու առաջադրելու համար, ընդդիմադիր թեկնածուների նպատակը մնում է նույնը՝ Վրաստանը դարձնել խորհրդարանական հանրապետություն:

Երեկ Վրաստանի Կենտրոնական ընտրական հանձնաժողովում արդեն ավարտվեց նախագահի թեկնածուների հայտերի ընդունումը: Երկու թափանցիկ ավելի թեկնածուների շարքում ներկայացրին նախագահ Միխեիլ Սաակապիլուն, որի թեկնածությունն առաջադրել է իշխող «Միասնական ազգային շարժում» կուսակցությունը: Միացյալ ընդդիմությունն առաջարկում է Լեան Գաչեչիլաձեի թեկնածությունը, լեյբորիստներն առաջադրում են իրենց նախագահ Շալվա Նաթելաձիլուն, «Նոր աջերը»՝ Դավիթ Գամկրելիձեին:

Օլիգարխ Բադրի Պասարկացիի թեկնածության առաջադրման հայտը Կենտրոնական ընտրական հանձնաժողովը է ներկայացրել Վրաստանի նախկին վարչապետ Ջուրաբ ժվանիայի եղբայրը՝ Գեորգի ժվանիան: Պետական հեղափոխումից մեջ մեղադրվող Պասարկացիի Վրաստան կտամանի միայն, եթե գրանցվի նրա թեկնածությունը: Ընդ որում, Պասարկացիի թեկնածությունը, թե ընդդիմության միասնական թեկնածուի դերով, մնում է ուժի մեջ: Ի դեպ, թեկնածուների թվում կա նաև արդեթանցի, թերեա անկախ Վրաստանի դատարանի մեջ առաջին անգամ:

Վրաց օրենսդրության համաձայն, յուրաքանչյուր թեկնածուի համար մինչև դեկտեմբերի 5-ը ՎԸՀ թեք է ներկայացվի 50000 ստորագրություն, որից հետո երկրյա ժամկետում ՎԸՀ-ն կստուգի ստորագրությունների իսկությունը ու սխալներն ուղղելու համար եթե օր օրամարտից հետո՝ դեկտեմբերի 12-ին կհայտարարի այն մարդկանց անունները, որոնք ղեկավարում են թեկնածու կմասնակցներ նախընտրական փողոցային շարժումը:

Մինչև Վրաստանի նոր նախագահի երթմանության ղեկավարումը երկրի նախագահի դատարանությունները կիրականացնի վրաց խորհրդարանի նախագահ Նինո Բուրջանաձեն: Միայն թե արդեն իսկ նախագահական լիազորությունները ժամանակավորապես երկրորդ անգամ ստանձնող Բուրջանաձեն, նախորդ՝ 2003 թվականի նոյեմբերից 2004-ի հունվարին իր «նախագահության» համեմատությամբ, գրեթե ոչ մի իրավունք չուներ:

Խոսելով խորհրդարանը, կառավարությունը ցրելու, ուժային նախարարներին փոխելու իրավունքների մասին է, որոնցից Բուրջանաձեն օգտվեց նախորդ անգամ՝ աղախվելով «վարդերի» հեղափոխության իրականացման «ֆոնալ» կողմը:

ԱՐԱՐԱՆԻ ՆԱԽՈՒՅՈՒՆՆԵՐ

Անապոլիսի հանդիմանող կմասնակցներ հինգ ասանյակ երկրներ Սա կարգավորման սկիզբն է միայն

Վաշինգտոնից ոչ հեռու գտնվող Անապոլիս քաղաքում այսօր բացվող միջազգային կոնֆերանսը նվիրված է մերձավորարևելյան հակամարտության կարգավորմանը: BBC-ի վեբընթացի համաձայն, հանդիմանող մասնակցները համաձայնություն են սվել հինգ ասանյակ (մեկ մասամբ՝ արաբական) ղեկավարներ:

Կոնֆերանսի նախադասարանական քաղաքականության երեկ ԱՄՆ ղեկավարող Կոնդոլիզա Ռայսը և նախագահ Ջորջ Բուշը առանձնազուգահեռ են ունեցել Կոնդոլիզայի վարչապետ Էնոչ Օլմերտի և Պաղեստինյան ինքնավարության նախագահ Մահմուդ Աբբասի հետ, որոնցից համաձայնեցնել կոնֆերանսին ներկայացվելիք համաձայնագրերը:

ԱՄՆ դատախազական ներկայացուցիչների խոսքերով, համաձայնագրերի վերջնական նպատակը չէ, և Անապոլիսի կոնֆերանսը մերձավոր Արևելքի խաղաղությանն ուղղված փորձերի շարքի սկիզբն է միայն:

Միջազգային ներկայացուցիչները նախապես իրենց մասնակցությունը

դաշմանակորելի են վիճելի Գոլանի բարձունքների հարցի մասին: Ի վերջո Կոնդոլիզա Ռայսը համաձայնել էր Գոլանի կարգավիճակի հարցը ընդգրկել օրակարգում: Երեկ հայտնի դարձավ, որ Միջազգային դատարանը կզբաղվի արագորեն նախարար Ֆեյսալ Մեդադը:

Կոնֆերանսի գլխավոր նպատակը Կոնդոլիզայի և Պաղեստինյան ղեկավարների հարցում էր Պաղեստինյան ղեկավարության ստեղծմանը նվիրված խաղաղ-դաշմանակորելի քաղաքականությունների ծավալումն է:

Արաբական աշխարհի ազդեցիկ ղեկավարներին մեկը՝ Սաուդյան Արաբիան, սկզբնապես հակված չէր մասնակցելու կոնֆերանսին և մահանջում էր Պաղեստինյան հետ կապված սկզբունքային հարցերի մեջ: Բայց ուրախ օրը սաուդյաները հայտարարեցին, որ իրենց նախադասարանական կմեկնի Անապոլիս:

Կոնֆերանսին չեն մասնակցի Իրանը և Գազայի հատվածում իշխող Պաղեստինյան «Համաս» արմատական խմբավորումը: Ի դեպ, Իրանը վեբընթացի օրերին արաբական ղեկավարներին հորդորել էր բոլորել Անապոլիսի հանդիմանողը:

Խժժություններ Փարիզի արվարձանում

Փարիզի իյուսիսում գտնվող Վիլիե լը Բել արվարձանում երեկ գիշեր եղի են ունեցել զանգվածային անկարգություններ, որոնք սկսվել են ճանապարհային վթարից երկու դեռուսների զոհվելուց հետո: Ֆրանսիայի հարցը հարողում է, որ զոհացված մոտոցիկլիստը նստած երկու դեռուսները բախվել են ոստիկանական ավտոմեքենային և զոհվել: Վիլիե լը Բելում, որտեղ սոցիալական վիճակն այնքան էլ բարձր չէ, միջադեպը ներկայացվել է որպես ոստիկանների հետադարձ հեռանում:

Տեղացի բազմաթիվ երիտասարդներ հարձակվել են ոստիկանական շեղամասի վրա և հրկիզել: Ոստիկանության կոմիսարներից մեկը ծեծի է ենթարկվել: Գրկիզվել է նաև հարեան փոքր փողոցի ոստիկանական շեղամասը:

Իշխանությունների ներկայացուցիչների խոսքերով, վանդալների

փոքր խմբերը թալանում և ավերում են խանութները: Վիլիե լը Բել յոթ ոստիկաններ և բռնկված ավտոմեքենաներից մեկում աշխատող մի հրեց: Խժժությունների մասնակիցները նաև հրկիզել են ավտոմեքենաներ և աղբարկղեր:

Ֆրանսիայի սվայնեթով, ընդհանուր առմամբ հրկիզվել են երկու գարաժ, բռնազայնում մի կայան, երկու խանութ և 21 ավտոմեքենա: Ոստիկանությունը հաղորդել է 7 ձերբակալության մասին:

Փարիզից և հարեան դեղարաններին փոխել լը Բել են ուղարկվել ոստիկանության հավելյալ ուժեր: Իշխանությունները փորձում են թույլ չսալ նախանցյալ տարվա դեպքերի կրկնությունը, երբ ոստիկաններից փախած երկու դեռուսների էլեկտրահարությունից հետո զանգվածային անկարգություններ էին ծավալվել ամբողջ Ֆրանսիայում:

Տեխասյան ֆաղաքը վաճառվել է 3,8 մլն դոլարով

Տեխասի Սան Անտոնիո ֆաղաքի 100 կմ հյուսիս ընկած և 5,2 հեկտար մակերես զբաղեցնող Ալբերտ ֆաղաքը ինտերնետային աճուրդում վաճառվել է 3,8 մլն դոլարով:

CNN հեռուստաընկերության սվայնեթով, այդ ֆաղաքում մեծա-

րոյն բնակվում է ընդամենը մեկ մարդ՝ 47-ամյա Բոբի Ջեյվը: Զաղաքի արդեն նախկին տեր դարձած Ջեյվի խոսքերով, Ալբերտը իմունվել է 85 տարի առաջ, բայց ասիմանաբար անկում է աղբել, բնակիչները հեռացել են: Ներկայումս ֆաղաքում

կա 4 շենք մի հին դամբարան, դարասրահ և մի բնակելի տուն ընկուզենիներով ու դեղձենիներով:

Զաղաքի նոր սեփականատերը անունը չի հրապարակվում: Գայնի է միայն, որ նա աղոթում է Իսայիայում:

Չինաստանը կգնի միանգամից 160 «Էրբաս»

Ֆրանս-բրիտանական «Էրբաս» ընկերությունը ԶԺԳ-ի հետ ստորագրել է միանգամից 160 օդանավի վաճառքի դաշտագր: Ընկերության գործադիր տնօրեն Լուի Գալուան Բլունբերգ գործակալության քոթակցին հայտնել է, որ մասնավորապես կվաճառվեն «A 320» սիմի 110 և «A 330» սիմի 50 օդանավներ:

Ենթադրվում է, որ գործարքի ընդհանուր արժեքը 17 մլրդ դոլար է: «Ուոլ սթրիթ Ջուռնալի» սվայնեթով, գործարքը գնահատվում է 14,8 միլիարդ:

Օրենս դաշտագրի կնքման մասին հայտարարվել էր Ֆրանսիայի նախագահ Նիկոլա Սարկոզիի Պեկին կատարած ժամանակահատվածի ժամանակ: Մանրամասնությունները չեն հրապարակվում:

Միաժամանակ հաղորդվում է, որ ֆրանսիական «Արեա» ընկերությունը ԶԺԳ ազգային առևտային կորորացիայի հետ համաձայնագիր է ստորագրել երրորդ սերունդի երկու միջուկային ռեակտորների մասնակառուցման շուրջը: «Ֆիգարո» թերթի սվայնեթով, գործարքի գումարը մոտ 8 մլրդ եվրո է (11,9 մլրդ դոլար):

Դա ռեկորդային գումար է Ֆրանսիայի ֆաղաքային առևտային արդյունաբերության համար:

2005-ին և 2006-ին «Էրբասը» հարթել էր ԶԺԳ-ին 150-ական օդանավի մասնակառուցման դաշտագրերի կնքման գործում, բայց այդ մասնակառուցումները ընկերությանը չէին փրկել ձգձգմանից: 2007-ին

«Էրբասը» հայտարարեց, որ մտադիր է ծախսերի կրճատման ծրագրի քաղաքականության ազատել 10 հազար աշխատակիցների: Դոլարի նկատմամբ եվրոյի ամրապնդումը էլ ավելի կմեծացնի ընկերության վնասները: Այնուհետև որ վեբընթացի գործարքը մասամբ կարելի է փրկարար համարել:

Պակիստան է վերադարձել նախկին վարչապետ Նավազ Շարիֆը

Սաուդյան Արաբիայում 8 տարվա արտաքսությունից հետո Պակիստան է վերադարձել երկրի նախկին վարչապետ Նավազ Շարիֆը: Լահորի օդանավակայանում նրան դիմավորել են բյուրավոր խանդավառ համակիրներ:

BBC-ի տեղեկությունների համաձայն, Պակիստանի ներկայիս իշխանությունները Շարիֆին կրթության հարեհիմով մարդ, քան որ մի քանի կարեւոր հարցերում նա «փոխըմբռնման» է հասել նախագահ Փերվեզ Մուշարաֆի հետ:

Սեղանների Շարիֆն արդեն փորձել էր վերադառնալ հայրենիք, բայց իշխանությունների կարգադրությամբ անմիջապես արտաքսվել էր երկրից:

Որք տարի առաջ հենց Մուշարաֆի հրամանով Պակիստանի արված Շարիֆը մտադիր է մասնակցել հունվարի 8-ին կայանալի խորհրդարանական ընտրություններին: Նա դեռ ժամանակ ունի համադասարան փաստաթղթեր ներկայացնելու տեղական ընտրական հանձնաժողովին:

Ավելի վաղ՝ հոկտեմբերին Պակիստան էր վերադարձել եւս մեկ նախկին վարչապետ՝ Բենազիր Բիտտո, որը նույնպես երկար ժամանակ ստիպված աղբել էր արտաքսության մեջ: Երկու նախկին վարչապետներն էլ դեռ են Մուշարաֆի վարչակարգին, բայց ձեռնդառն են մնում ուղղակի մեղադրությունից: Պ. Բ.

Մեր մասը խառն է ամեն ինչ

Որպեսզի մեր հաջորդներին դարուփոս չթողնենք

Վերջերս «Իսկական իրավունք» թերթում (թիւ 78, 23-26 նոյեմբերի 2007 թ.) կարդացի Նիկոլայ Օասուրյանի հետ հարցազրույցը: Վարդան Աճեմյանի անվան Գյումրու թատրոնի գեղարվեստական ղեկավար, դրամատուրգ Օասուրյանը, որին ներկայացնելու հարկ բնավ չկա, այս հարցազրույցում մտրում է ոչ միայն իր, իր ղեկավարած թատրոնի, այլև Գյումրու թատրոնի ղեկավար, դրամատուրգ Օասուրյանը, որին ներկայացնելու հարկ բնավ չկա, այս հարցազրույցում մտրում է ոչ միայն իր, իր ղեկավարած թատրոնի, այլև Գյումրու թատրոնի ղեկավար, դրամատուրգ Օասուրյանը...

Բայց արվեստը՝ գրականությունը, թատրոնը, նկարչությունը այլ բան է, անձնական կյանքի՝ ուրիշ բան: 1990-ական թվականների առաջին տարիներին ես մի փանի անգամ հիացմունքով գրել եմ Նույն Եսայանի երգչուհու մասին, ռադիոհաղորդումներ կազմակերպել: Այո, այդ ժամանակ Նույն Եսայանն, իսկապես, լավ գործ էր անում հայ երգի մասուցման համար, հասել էր վարդապետության, որը շատ բան էր անում ինչպես մասնագետներ: Բայց կասարվեց անտղաստիկ:

Իր սեղը հաստատած երգչուհին սկսեց արտիստական բաներ անել, հայտնվել շատ ու շատ փոխում, փոփոխություններ կատարեցին նրան, որովհետև այսօր չգիտես ինչու «Նախագծեր» են կոչվում: Թողնենք այս բառի ծիծաղելի վիճակը, որովհետև արվեստի գործը իր արժեքը չէր կորցնի (եթե, իսկապես, արժեք ունի), եթե կինոնկարը կոչվեր կինոնկար, բեմադրությունը՝ բեմադրություն: Գիրք՝ գիրք: Նույն Եսայանն ուներ իր սեղը (հիմա էլ ունի) և բնավ հարկ չկար վճարել իրեն: Եթե Գյումրու մտրող 4 միլիոն «աստիճան», «սուրճեր-սթարներ», «հանձարեղ գրողներ» դրա համար ամեն ջանք գործադրում են, չհասկանալով, չգիտակցելով, ապա Նույն Եսայանը դրա կարիքը, կարծում ենք, չդիտարկում: Եթե այդ «աստիճան» ու «հանձարեղներ» մասնաձև արժանանալու համար իրենց խիստ անձնական կյանքի մասնաձևներ են դառնում, եթե իրեն գող-լրագրող ներկայացնող ինչ-որ մեկը հոչակ ձեռք բերելու համար հեռուստատեսության հայտարարում էր, որ Պարույր Սեւակը ՊԱԿ-ի գործակալ է եղել, ես իրենց հասկանում եմ. ցանկանում են սեղ ունենալ մեկուկուսի մեջ, գրականության էջերում, ազդագրերի

վրա: Նույն Եսայան, դու դրա կարիքը չունեիր: Մեկ-երկու տարի առաջ «Ազգը» սիրահոժար տղազուն էր իմ հեղինակած «Դարուփոսից» հասկանումներ (2004-ին լույս տեսավ գիրքը): Մեր բոլորի ջանքերով մեր հոգեւոր դասը դարձավ իսկական դարուփոս, ուր ոչ մի բան իր սեղում չէ, ուր ամեն ինչ այնքան անհեթեթ ու ծիծաղելի է, որ մարդու լացն է գալիս: Ամեն մարդ իմն իրեն փաղափակ գործիչ, երկրի նախագահ, նախարար, վարչապետ է համարում, փառաբանում կամ նշանակում է ուրիշներ: Եվ հոգեւոր կիրք կույ է աշխարհում մասնաձևերը:

Ուզում եմ դասական երկու դարձ իրողություն հիշեցնել: Գոմի մեծ հզոր կայսրությունը ավերակեց ոչ թե այն դասականով, որ չէր կարողանում դասականներ իր սահմանները (Քրիստոսի ծննդից հետո մի փանի դար այս կայսրությունը դեռ ամենահզոր բանակ ուներ): Խորհրդային Միությունը կոչված լույս տեսնող փլուզման դարձավ ոչ թե այն դասականով, որ զինված զորք ուներ չուներ: Գե: Այս երկու դասականներն էլ (ինհարկ, տարբեր ժամանակներում) կործանվեցին այն դասականով, որ նրանց բնակիչները ծուլ էին իրենց հոգու և ոգու մարզման աստիճան: Գոգու և ոգու դասականներն ուղիքում այս ծուլությունը հարի է նախ և ներստապան վրա դրանք: Այս մեկը մյուսին չի սիրում, երբ սնադար է, երբ... Արժեք ունի կարգալ Մովսես Խորենացու «Ողբը», բայց կարգալ ուժեղանալու համար: Կարգալ, որից սեղ հաջորդ սերունդներին հզոր ռեժիսորներ, երգչուհիներ, գրողներ, նկարիչներ ավանդեն: Կարգալ, որ մեր հոգեւոր դասը դարուփոս չդառնա:

ՄԵՐԳԵՆ ԳԱՆՈՒՅՆ

Շնորհում եմ Նիկոլայ Օասուրյանի մասին չափափոխները, հավաստում եմ, որ Պարույրյանի անվան թատրոնում ներկայացված «Երկու ընկեր» չհասկանալով կյանքը՝ շատ վաղ է եղել: Ինչու ինչպես ստացել են ներկայացումը դիտելու համար, բայց չկարողացա գնալ: Եթե անգամ դա հիշում երան լինեի, եթե ներկայացումը դասարկ ու փուլ բան լիներ (ինչպես այսօր ներկայացվող շատ ու շատ բեմադրություններ)՝ դարձապես չէի խոսի դրա մասին, խոսի, գիտեմ անարժան բան կհամարեի ու կանցնեի (ինչպես անում ենք շատ հաճախ): Գե՛ որ կա դարձ մի տարածություն. եթե փոփոխություն ես ունեցնում եմ, ներկայացում, կինոնկար, ցուցահանդես՝ հավելյալ գովազդ է ստացվում: Մեր ժամանակի մեֆի այս խոսքումը, հավաստում եմ, որ ծանոթ է հարգարժան բարեկամս՝ Նիկոլայ Օասուրյանին:

«Էփուրեսիա» նախագիծն իրականացավ աշխարհամասշտաբային ու ինֆամասուցման յուրօրինակ ճանապարհով

Անցյալ երեք ամիսներին «Դար» հիմնադրամն իրականություն դարձրեց «Էփուրեսիա» նախագիծը, որը նկարչուհի Ալեքսանա Գալստյանի նկարների ցուցադրությունն ու «Կադանս» կլինիստիկ ելույթներն էին Գյումրու մի փանի ցրանում, ինչպես և Փարիզում, Լոնդոնում և Բրյուսելում: «Մեր նախագիծն էր ցուցադրությունների նախագիծն էր մեր մեկուկուսի դարձնել մարզում և արժեքներ: Թող մեզ ճանաչի աշխարհը, ես մեծ աշխարհը ճանաչեմ», այսպես ներկայացրեց նախագիծն զարգացնող «Դար» հիմ-

նադրամի ղեկավար, նկարչուհի Ա. Գալստյանը: Նա նեց, որ «Կադանս» ներկայացնում էր երկու մասուցող ծրագրեր, որոնց առաջին մասը ներկայացնում էր հայկական երաժշտական, երկրորդ՝ համաշխարհային: Այն, ինչ ներկայացրեց «Կադանս» նախագիծն ցրանակներում կիրառարարական կրկնապատկերների տեսքով և թե՛ «Կադանսի» երկու գրանցումների համար լավ նկար կհամարվի: Իսկ առաջին, կիրակի օրը «Էփուրեսիան» եզրափակվեց համերգով ավարտեց իր առաջնությունը և վաստակեց Արամ Խաչատրյանի

համերգարտի ժամանակ հասարակության ծափերը: «Երբ ընկերներս ինձ ներկայացրին այս նախագիծը, զարմացա, հետո ուրախացա, այնուհետև՝ ապեցի, նեց ծրագրի մասնակիցներից Արթուր Բախսամյանը, որ վարում էր եզրափակիչ երեկոն: Զարմացա, որովհետև մեզանում տարածված են երաժշտական, մեկուկուսի, բայց միջոց կոմերցիոն նախագիծը»: Նա առաջ, որ այս նախագիծը կոմերցիոն նախագիծն էր հետադարձ: Սկսելով Ասեփանակերից, Երաժշտական Նոր Գաղղում, ապա ել՝ Գեղարվեստի մարզի Ծաղկում գյուղում ու Վանաձորում՝ ապա սեղափոխվել է Փարիզ, Լոնդոն և Բրյուսել: Թե ինչ անմոռանալի հիշողություններ են ամբարել նախագիծն իրականացնողները, կարելի է ենթադրել, մասնավոր, որ հաղորդակարգ երաժշտությամբ էր հիշում այնպիսի արժանիքներ ու ջերմ հիշողություններ՝ ուր էլ որ կանգ են առել և ներկայացրել իրենց արվեստը Ալեքսանա Գալստյանն ու «Կադանս» կլինիստիկ: Իսկ երեկ ծափերն արդեն սեղափոխվեցին հանդիսատեսին էին, որին հիացրեց և հասկապես ոգուրեց համերգի վերջում հնչած սանգունների շարքը, դասականապես Արմեն Բախսամյանի ղեկավարությամբ:

ՄԱՐԿԵՆ ԳԱՆՈՒՅՆ

Ուսական մամուլում հանգամանորեն փնտրվում են «Պատերազմ և խաղաղություն» վեպի վերջին երկու գլուխները՝ «Նույն և Եսայան» կողմերը: Կինոնկարի ստեղծման աշխատանքներին մասնակցել են եվրոպական յոթ երկրներ: Օբյեկտիվորեն դժվարին, եթե չասենք անլուծելի խնդիր է մի երկրի դասականությունը վերահասարակ ուրիշ երկրի, իսկ սվայլ դեմոստրացիոն մի փանիսի, դասականացումներով: Ուսականագետները մեծ թվով սխալներ, վրիպումներ, աղավաղումներ, թյուրընկալումներ են տեսնում նոր աշխատանքում՝ կաղված դասական իրողությունների, զգեստների, հոգեբանության հետ և այլն:

Սակայն ամենազվարճալիս, դարձվում է... հայկական հետք է: Պատերազմի տեսարանում Նասաեա Ռոսովան Անդրեյ Բոլկոնսկու հետ «ճախրում է» մի վայրի ներքո, որի հեղինակն է 20-րդ դարի մեծագույն կոմպոզիտորներից մեկը... Արամ Խաչատրյանը: Երեկ գլխի ընկալ, որ խոսքը վերաբերում է այն չփնտրեալ թատերախաղին, որ մեր ակնապարհը հայրենակիցներին է 1941 թվականին Լեռնոսոսի «Դավաճանների» համար: Մեզ ինչ է մնում, հուսալ. եթե հասարակական վայրը միտքով է դարձրել խոսքը, ինչը կխաղաղի ցրան հնչելու նախ դարձրեց հետ... ՈՒՐՈՒՆ ԿԱՐՈՒՅՆՅԱՆ, Մոսկվա

Երուսաղեմի հայոց պատրիարքարանի գրադարանը վերաբացվել է

Երուսաղեմի հայոց պատրիարքարանի Գալուստ Գյուլբենկյանի անվան գրադարանը օրեր առաջ վերաբացվել է՝ Լիսաբոնի Գ. Գյուլբենկյանի հիմնադրամի ու Լոնդոնի Սք Սարգիս եկեղեցու հոգաբարձուների խորհրդի հովանավորությամբ մի փանի տարի հիմնովին վերանորոգվելուց հետո: Պատրիարքարանում հարուստ գրադարան ունենալու մասին երազել էր 1921-1929 թվականներին Երուսաղեմի հայոց պատրիարք Եղիշե Դուրյանը, որը սակայն իր մահվանցուն կենց գրադարանի հիմնադրվելուց առաջ, 1929-ին: Գրադարանը բացվել է 1932 թվականին, Թորոնտո 1 Պատրիարքի օրն ու բազում նկրտումների շնորհիվ արեցարի դարձել է եզրափակ հավաքածուներով աչի ընկնող գրադարան: Գյումրու գրքերի կողմն ուղղել են եվրոպական և արեւելյան լեզուներով մի փանի հարգարք, նախ 18-20-րդ դարերի ամսագրեր, թերթեր, հայագիտական ու-

սումնասիրություններ: Գյումրու թերթերի իր հավաքածուով այս գրադարանը երրորդն է՝ Վիեննայի Մխիթարյան միաբանության և Գյումրու թատրոնի միաբանության գրադարանից հետո: Գրադարանի վերաբացմանը ներկա են եղել Փոլ Գյուլբենկյանը և Մարտին Եսայանը, ինչպես նախ քան քանակապարհի հրավիրյալներ, որոնց ողջունել է Երուսաղեմի պատրիարքարանի լուսարարապետ Լուսինա արք. Մանուկյանը: Մարտին Եսայանը հանդես է եկել Գալուստ Գյուլբենկյանի կյանքի և գործունեության մասին ելույթով, ընդգծելով Երուսաղեմի պատրիարքարանի հետ նրա ջերմ կապերն ու բարեգործական ներդրումը: Գրադարանի սօսերն հայր Նուարյն իր հերթին խոսել է գրադարանի հետագա զարգացման հետևանքների մասին: Երուսաղեմի պատրիարք Թորոնտո 1-ը արագանը բարեգործներին հանձնել է պատրիարքարանի դասակարգումներ:

Ո. Պ.

ՆՅՈՒ ՅՈՐԸ «Մոռացված հագ» գրքի շնորհանդես

ԳՐԱՆՈՒՅՆ «Մարտ» եռամսյակային հանդեսն ու «Գրգոր և Կարա Չոհրաբ» ժողովրդական կենտրոնը միասնաբար Նյու Յորքի Սք. Վարդան մայր տաճարի դահլիճում կազմակերպել են Դավիթ Խոսրոյանի խմբագրած «Մոռացված հագ» Ամերիկահայ գրողների առաջին տրուդը՝ խորագրով գրքի շնորհանդեսը, ժողովրդական է՝ «Արմինյն միտք սփռելիք» շարքաթերթը:

Գրքի հրատարակությունը հնարավոր է դարձել ԳՐԱՆՈՒՅՆ հասկացրած նյութական օժանդակության շնորհիվ: «Հակառակ, որ մեծ աշխատանքներ կայանում են հայրենիքում, մեզ ողջունել ամերիկացիները: Մեծ մեծ է մեզ դրսևորելիք: Մեծ աշխատանք ենք, որ կարողացանք մեր տղանք արդեթեղել այս երկրում: Այս գրքով ցանկացել են ավանդույթի սկիզբը դնել: Ամերիկահայ գրականությունը Երուսաղեմում է և հետագայում դեպի գրականությունը զբաղվող մյուս սերունդներին էլ ներկայացնել, նեց էլ հեղինակը, որի գրքում ընդգրկված են գրողներ Նեմսի Գրգորյանը, Ալան Սեմեթյանը, Արթուր Ներսիսյանը, Գրակ Վարդանյանը, Քրիս Աղա-

մյանը, Մոնիկա Գյումրյանը և Պատրիարք Մարտինյանը: Դավիթ Խոսրոյանը ճանաչված բանաստեղծ, խմբագիր և հուսագրող է: Նրա գրքերի թվում են «Հարգանքի տուր Աղամյանին», «Ընկերներ: Գուցարություն», «Նամակներ հորս», «Ճանաչարից սնից» և «Ոսկյա աղաբանություն»: Խմբագրել է «Մարտ» եռամսյակ, «Ֆոտոռոլ» և «Ստոմիդներ» երկնական գրականության հանդեսները: Ն. Ս.

